

Ik sta met mijn rug naar het raam en mijn blik is gericht op een dikke man van een jaar of vijfenveertig, die met zijn *Tiroler outfit* en een microfoon in zijn hand een lied van René Froger probeert te zingen. Ik kan hem amper verstaan maar de sfeer in het café lijkt er niet onder. Als het refrein komt zingt tachtig procent van het volk: "*Een eigen huis, een plek onder de zon*" en dus ook San Jeuring trekt haar mond open en precies op het moment dat ik dat doe, kijk ik in een groen oog van Maarten. *Schaam, bloos, hellup*. 'Ik wist niet dat je sproetjes had', begint hij het gesprek en ik sta werkelijk met mijn mond vol tanden. Ik weet niets te zeggen en ik ben alleen maar blij dat Carla mijn wangen flink heeft bepoederd met rouge, zodat het schaamrood dat op mijn wangen verschijnt niet zichtbaar is. Maarten draagt een donkerblauwe pantalon, een witte piratenblouse en zijn linkeroog is bedekt met een zwarte lap, die achter zijn hoofd met touwtjes aan elkaar geknoopt is. Ik kijk achter hem en naast hem of ik een indiaan kan ontdekken maar ik zie haar nergens. Dan bedenk ik me dat zij natuurlijk ook verkleed moet zijn en kijk nog eens goed. Nee, geen *Pocahontas*. Hij vraagt me hoe het met Willem gaat en als ik hem heb verteld dat hij weer loopt als een haas, vraagt hij wat ik wil drinken. Hij haalt een *spa blauw* voor me bij de bar. Als de intro van '*Paradise by the dashboardlight*' uit de speakers galmt, zie ik de presentator langslopen met een microfoon in zijn hand en is Maarten de pineut. Op een groot scherm kan iedereen de *lyrics* lezen en Maarten begint als een ervaren artiest te zingen. Als het lied vordert begin ik hem te knijpen als een dief. Laat hem alsjeblieft niet die microfoon voor mijn mond houden als de vrouw moet gaan zingen. Ik doe een schietgebedje, maar ik word waarschijnlijk vanwege de *onenightstand* met Mike nog gestraft en ik moet zingen. Ik doe een poging: "*Do you love me, do you love me forever do you need me Will you never leave me will you make me so happy*" en zie ineens dat Maarten op zijn knieën voor me zit. Hij gaat helemaal op in de act en ik weet niet waar ik moet kijken. Als de presentator door loopt naar andere "pineuten", staat Maarten op, lacht naar me en wrijft even lieflijk over mijn rug. Vanuit mijn ooghoek zie ik dat *Cinderella* met haar blonde pruik en haar lichtblauwe jurk op ons afkomt. Mijn ogen glijden naar beneden en ik word overvallen door een vlag

van kwaadheid en jaloezie. *Zelfs de fucking glazen muiltjes kloppen!* Als ze naast ons staat begint ze een praatje met Maarten en kijk ik naar haar neusgaten. Vervolgens kijk ik naar haar gezicht of ik nog meer lelijke dingen aan haar kan ontdekken. Haar lipstick is vervaagd door het vele drinken en haar oogpotlood is hier en daar wat uitgelopen. Daardoor krijg ik de neiging om eens lekker in haar oog te peuteren. Om het zwart hoopje dat te zien is in het hoekje van haar oog, nog verder uit te smeren zodat ze er uit zal zien als een pandabeer. En dan wil ik zo hard aan haar kunstwimpers trekken tot haar oog rood wordt en ook zij een lap over haar oog moet dragen. Het *perfecte stel*, denk ik jaloers. God heeft het toch goed met me voor want *Assepoester* vertrekt nog voor twaalf uur met beide muiltjes. *Jippie!* Helaas vertrekt Maarten ook vrij snel daarna (zijn indiaan wil natuurlijk aan de totempaal) en blijf ik achter met een kroeg vol vreemden. Nou ja, *Asterix*, *Indiana Jones*, *Sneeuwwitje* en een heleboel kerstmannen zijn er wel. Aangezien ik niet goed kon zien wie nou de echte was, ben ik zonder een kerstcadeau te vragen naar huis gegaan.